

X.

Forslag til Lov

om

Ændringer i Lov Nr. 379 af 28. Juni 1920 om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v.

(Fremsat i Landstinget den 5. Oktober 1927 af Indenrigsminister *Kragh*).

Til § 6 i Lov Nr. 379 af 28. Juni 1920 om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v. tilføjes:

„For saa vidt kommunale Skatter for det paagældende Distrikts Vedkommende efter Indlemmelsen vil blive lavere end Skatterne til Amts- og Sognekommune paa Indlemmelsestidspunktet, kan Kommissionen fastsætte Overgangsbestemmelser gældende for en Aarrække af højst 15 Aar, hvorved de paagældende kommunale Skatter gradvis gaar ned.“

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingen 1925—26 blev der i Folketinget fra privat Side fremsat et Forslag til Ændring af Lov Nr. 379 af 28. Juni 1920 om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v. (Rigsdagstidende 1925—26, Tillæg A. II., Sp. 3391). Forslaget vedrørte dels en Ændring i Bestemmelserne i Indlemmelseslovens § 3, gaaende ud paa, at Kravet om Indlemmelse under en Købstadkommune foruden af de i Paragraffen omhandlede Grupper skal tiltrædes af $\frac{3}{4}$ af Bykommunens kommunale Vælgere, dels en Ændring af Lovens § 6, 2. Stk., gaaende ud paa, at en i Henhold til § 8 nedsat Indlemmelseskommision skal være berettiget til at bestemme, at den Skat, der paa Indlemmelsestiden hviler paa de faste Ejendomme i det indlemmede Distrikt, ikke nedsættes i en Periode af 15 Aar.

Forslaget henvistes til Udvalg, og dette Udvalg anmodede Indenrigsministeriet om at afæske en Udtalelse over Forslaget fra

Købstadforeningen, de samvirkende Sogneraadsforeninger, Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse og Amtsrådsforeningen. De Erklæringer, som Ministeriet har modtaget fra de nævnte Foreninger, findes aftrykt som Bilag til nærværende Lovforslag.

Til det private Lovforslag skal Indenrigsministeriet knytte følgende Bemærkninger:

Forslagets 1. Punkt synes at maatte have som naturligt Supplement, at omvendt en Bykommunes Krav om hel eller delvis Indlemmelse af en Landkommune ogsaa skulde tiltrædes af $\frac{3}{4}$ af Landkommunens kommunale Vælgere. Men en saadan Ordning vilde formentlig være lidet hensigtsmæssig, da Gennemførelsen af en Indlemmelse i de allerfleste Tilfælde derved vilde være om end ikke udelukket, saa dog meget vanskeliggjort.

Derimod kan Indenrigsministeriet tiltræde Forslagets 2. Punkt, idet det under